

Acclamatio votiva; qvâ
faustos : hymenæos, viro
clarissimo ac doctissimo,
d...

Nicander, Petrus Magni,

1 Ic 1680 Wanochius, Andreas

National Library
of Sweden

ACCLAMATIO VOTIVA;

Quâ
FAUSTOS HYMENÆOS,
VIRO

Clârissimo ac Doctissimo,

DN. M. ANDREÆ
WANOCHIO,

In Musarum Palladio, quod Aboæ floret, Physio-
logiæ Professori Extraordinario,

Ut &

Academiæ Secretario dexterrimo,

Cum

VIRGINE,

*Splendore natalium, atq; omnibus sui sexus virtu-
tibus ornatissimâ,*

SUSANNA SVENONIA
ENEVALDI FILIA,

ABOÆ

21. Octob. A. M. D. C. LXXX.

*Decenti cum apparatu foedus conjugii incuntî, inter ho-
spitum, propinquorum & adfinium, amicorumque
applausus, gratulantur*

NATIONIS SMOL: STUD:

Impr. à JOH. WALDIO, Reg. Univ. Aboëni. Typogr.

8
69.

28

26

1650

Et isto Juvenum Romanorum more invaluit,
Clarissimorum virorum Imagines intueri ac
perlustrare, quò animum vehementissimè ad
virtutem accenderent. Non quòd cera aut fi-
gura oris tantam in se vim habeat, sed quòd
ex memoriâ rerum gestarum ea flamma in
pectore crescat, qua non priùs remittat, quàm majorum famam atq;
gloriam adequet. Habet enim antiquorum prospecta virtus majus, ne-
scio quid, quàm recentium, ad nostros animos, acerrimo quodam ve-
ra laudis & solida gloria stimulo, incitandos. Sic etiam apud eosdem
usui fuisse reperimus, in convivii ad Tibias egregia majorum opera,
carmine comprehensa, canere, quò ad ea imitanda juvenilia pectora
inflammarent. Quae sapiens institutio, canitiq; venerabilis disci-
plina, non solùm ingenia expolit, verùm etiam uberiorem profectus
lætitiâ excitat. Instituta consimilia Neonymphorum etiam
animos mirabili quâdam jucunditate permulcent. Quid enim,
quæso, tali hoc cum majoribus certamine utilius? Quare tam cla-
ram si præferat virtutis facem, carmen Divini ritus expers; Quan-
tum, quæso, mereatur laudis devota Christianorum acclamatio, non fi-
ditio Mercurio, non spurio Iovi, non lascivienti Veneri quæ canitur;
Sed Deo optimo, Maximo, immortali, Sancto, supremo, quæ fragrantis
instar hostiæ offertur, litatur, consecratur? Numen aternæ Majesta-
tis, mirum quàm lætabundum, casto Conjugij opere delectatur. Ca-
nunt Angeli, in perfectâ illâ gloria voluptate, multiplicatâ in ce-
lû Melodiâ; Psallunt omnes Sancti, Patriarcha, Prophetae & Apostoli.
Terrestri quoq; Ecclesia in humilitate suâ Christo laudes decantare
tentat. Equidem animo conceptam lætitiâ continere nequeam,
quin tot gratulantium votis impolitam hanc Musam meam immi-
sceam. Proinde, ut indefessam Tuâ Claritatis studiorum vigilantiam,
virtutum maximo conatu inclitam & notabilem, gratulor, ita for-

lunam

tunam in hisce nuptiarum ritibus veneror propè divinam; quibus
pijssima castissimaq;, adeoq; toto virtutum choro nitidissima virgini,
SUSANNÆ SVENONIÆ, associarû. Accipe Virginem non fas
sua vanitatum tumidam, non superbifico vultu inflatam, non incessu
lascivo exsultantem, sed divini cultus amantem; quam pietas insi-
gnis, quam familia Splendor, quam deniq; elegans virtutum chora-
gium commendat. Hanc concessit bonitas Spiritualis, meruit fer-
vidus Politiioris literatura cultus, ut in thalamum T. & C. tû ducatur.
Sera sit ista dies, qua vestros rumpat amores! Sacrum sit & diuturnum,
voveo, conjugii vinculum, nulla quod dissecet discordia, agri-
tudo vel molestia! fac, Alme Deus, ut, torrenti ceu flumine, potian-
tur gratiâ tuâ Neonymphi; donec mortalitatis hâc statione impletâ,
tripudiantium in cælis choro adjungantur. Quâ in re festinanti
crenâ adplaudere non potuit, ceu voluit ac debuit,

Vestri Neonymphorum
Officiosissimus
PETRUS NICANDER
Q. J. C. de l. a. S.

Rimus in orbe parens, primus mortalis
Adamus,
Viderat è costâ dum candida membra pudicæ
Conjugis ipse lux, festivo gaudia plausu
Edidit; hinc Evam dictis affatur amicis:
Nata es sponsa meis ex ossibus, alma virago;
Unde tibi surgit nomen durabile, conjux,
Et matrem soboles Te cuncta suam veneratur.
En, velut est durum vexarier æquoris undis,
Absque gubernaculo, Syrtesque allidere raucas:
Sic quoque difficile est sine conjuge vivere soli.
Talia perpendens tratinâ WANOCHIUS æquâ,
Ardua sublatis palmas ad sydera tollis: Ore

Ore rogans rerum Rectorem Cælipotentem,
Ut donet calido sponsam sibi amore fovendam!
Sic Dominum precibus pulsanti virgo pudica,
Ista SUSANNA, datur sat claro stemmate nata;
Cui mentem pietas, probitas simul undique vestit.

SPONSUS.

Salveto dilecta mihi, mea Nympha venusta:
Te precor, ut mecum jungaris fœdere amoris!

SPONSA.

Vix Tibi respondere queo, mi docte PROFESSOR:
Tædia Nam vitæ coguntur ferre molesta,
Fæmellæ nuptæ, junctæq; datæq; maritis.

SPONSUS.

Frustra & inania te mala tangunt: nam dolor absit!
Scilicet & Te pulchra facit soboles genetricem,
Atq; animo præbet Solamina multa maritus.

SPONSA.

Non potis hæcce negare tibi, nunc annuo captis;
Suppliciter precibus venerans te, maxime Jova;
Palmitis in morem qui mensam prole coronas,
Porrò age clementer domui benedicito nostræ!

Author

Sponse, tibi grâtor; grâtor pariter tibi, *Sponsas*,
Coniugè de Svavi! Deus hoc vos fœdere junxit,
Vivite concordés, quin jungite labra labellis,
Basiâ basiolis, hilares dum pergitis olim,
Gignere fœcundi (vavissima pignora lecti!
Vos salvos servet Deus, omnia cœpta secundet!
Vivite Nestoreos annos, sit sera senectus!
Tandem, post cursum vitæ, det gaudia cœli
Jova! Illud tenuis voluit mea Musa vovere!

SON

SONNET

Post Nubila Phæbus

Sigt/ Toraf och Jisbraaf/ med orvæder falla/
 Aft' dunder med vnder/ regn hagel och meer/
 Gudh største Frødzjörste först gifwer oc teers;
 Eehn sänder/ vptänder sin Soel/ then of alla
 Förlustar; mång pustar så mände bortfälla.

Nu achter/ betrachter/ Her Brudgum/ hwadh steer!
 Gudh Eder medh Heder i dagh wål förseer/
 Och södan för mödan wist låter tilsfälla.
 Gudz Nåde Ehr både omsatte/ beware/
 Som tänckia at länckia Ehr samman i dagh/
 I tuchtan/ Gudzfruchtan/ alt effter hans lagh!
 Otyckan/ otyckian fullstä/ Ehr försware!
 Jagh thetta medh retta nu önstar af Gudh;
 Thet hände/ til lände så Brudgum som Brudh!

PETRUS S. ULNERUS

Wex: Smoland.

A Scilda den tåcke Hielt/ i werlden som regerer/
 Menniskio kön bekant/ det han Gratificerer;
 En Keesa tog sig på i främmand län oc land,
 Til at fulgöra all sin moders rådhy försan.
 Då siñer han den man/ wi döde plågö falla,
 Föllandes åfwen strart/ sit vpsåt en moot.
 In til den lusa dagh inatt förwandlat wardt/ (falla/
 Och Jorden vthaf Moln aldeles syntes svart.

Bägge

Bägge de lojer sin medh Swassa Pylar båra/
Zher medh the Hiertan mång wahn woro at förfära.
Om affton tiden rödh/ rå man sigh Herberg taar/
I ett Huus the och medh sigh hwiila såsom paar.
Sömpnen medh wingar sin sachteligast infaller/
Them söfwer/ och förtaar tberas brastande raller;
Pyl/ boga glömmes bort/ sömpnen inkommen är/
Til des at Solen blijdh stiner på fästet står.
När the nu rama til sin redskap/ En då tager
Den andras Wapn i lönn/ och sigh såledz bedrager.
Astrildz Gyllende sträng döden fast råkar på;
Dödzens Pylar och lodh Astrild borttaar också;
Sehn werlden rundtomkring i willan the besicka/
Medh nran fara stadh i blindwiß sigh at ricta.
Den som gråhärigh war / och när til grafwen gick/
När vnger lågh på Bähr/ hin Kärleekz tancker sict.
När willewallan den lång tidh hade grasserat,
Blef om detta sorgfall flagligen Lamenterat
För Astrildz Moder får; den Sonen fallar inn/
Och som hon seer han baar Dödz pylar / i det sinn:
Neh tulille Astrild/ hon sade/ iagh gientänner
Dödzens skott/Pylar starck/hoos tigh! tu ther med räner!
Uffå medh plågan slijt/ som gör mång kärleek fort:
Skonda/ tagh tit igen/ at swedan swinner bort.
Astrild / then blind til Werld så wål född war som Döden/
Derför en skönia kund' hans Pylar brann/ som Blöden;
Gaf sigh dem sökia vp utaf en wahna lång/
Wål wetandes sin wäg/hwar Döden haer sin gång.
Döden off Pylar sin sölia sågh såham uppsätth/
En den han mente Dödh gjorde I Sängen olåth.
I å förde amours / sköld de Gubbar vthan tand/
Krumpta Kåringar och Brunno af Kärleeks band

Som Astrild Döden fann/ han spenner/ skuter fort/
 Tilltaler honom hårdt för bnte han haer giordt:
 Lämna din Pyllar mig/ mine yng Folk bäst höfves;
 Den stogga bene Holt medh Aine; huswud frönes.
 Astrild til Fröna Saar/ säger: Frumoder får/
 Sij! Pyllar/ bogar min och Wapn hafwer iagh här;
 Dem med min owäns Pyllaggh i hast omkullwraffe/
 Om iagh sugat din Brödt/ du laga de blij läfte!
 Fröna betrachtar det/ och til sin Fader länder/
 Hans bistånd kallat på. Jupiter strart och sänder
 Mercurium sin post til Parnass medh fullmacht/
 Apollo skulle om Wårlden hafwa grann acht.
 Apollo strart beredd/ frist Låtedonier tager/
 Plåstrar och lindrar wårt/hwar man blef Froo och fager.
 Snart wändes Sorg och Gråt i Gamman också frögd/
 Hållt at Apollo sielf beprissat wardt i Högd.
 Så haer och Astrild wist i blind lopp wilsse gängit/
 Ut wår Brudgum och Brud en sliskan skada fängit.
 The endtliggh beröm få; Apollo them må Kröna
 Inbördes medh all dngd/ och Höfwestheten sköna!
 Men wål Herr Brudgum wår/ som får en sådan dam!
 Lijkt dufwans kyskheet hon blifwer med Eder samm.
 Ach hwilken ädel Ting Jungfru skön/ Joch winna/
 En Höfwiß/ hög lård Man/ den en lätt är at finna!
 Gud Fader/ Son och And/ all godhees ynnning bruñ/
 Befröne Ehr med Frögd / all Incka Ehr förunn!
 Warer i Frönas gunst/ I lustigh wånstap lefwen/
 Förnehrens medan här I wthi Werlden swästwen!
 Gif them min önskan/ Gudh/ i Himmelriß insått:
 Droo tagh allan bort/ länge them lefwa låt!

MAGNUS NICANDER

Uthor conjugii primus stat factor Olympi
Et Rector: primus junxerat ille homines.
Nempe Evam primo sic conciliavit Adamo,
Atq; Abram Saræ junxerat ipse Deus:
Plenū connubiis est æquor, terra redundat:
Cum paribusque pares fœderat almus amor.

Landibus effertur sommis Dionysius ille,
Addicens cunctis fœdera conjugii.

VANOCHI, Hæc tecum reputans, præclare magister,
Non spernis veri sancta statuta Dei;
Sed Sponsam iungis variis virtutibus auclam,
Cujus jam curas hinc habiturus eris.

Eja, probam nactus pulcramq; , hanc dilige Nympham!
Stemmate sat claro est, nata pudica toro.

I Neonymphe, citò sponsæ nunc porrige dextram!
Gratia Conjugio, laus pia & usus inest.

Nam beat una domum consors dulcissima vitæ;
Hæc mæsti curas allevat una viri,

Sponsa venusta, tuo modò sponso occurrito gaudens;
Ille tuo adventu lætus ovare cupit.

I SUSANNA placens JULIANA ac inelyta virgo,
Et salta psallens pectore læta choros!

Dulce melos fundens corde exoptabo fideli,
Ut Deus Astripotens sic benedicat eis;

Viram ut tranquillam degant in Nestoris annos,
Conspiciantque tori pignora grata sui!

Vos foveat Dominus! mihi vosque favete benignè!
Supplice contendo voce, valete diu!

Debite observantia & officii erga apposuit

ANDREAS A. SLETHERUS
Vex. Smolandus,